

DOPIS IZ PARIZA

Alternativne medicine so vse popularnejše

Homeopatija, arjuveda, osteopatija itd. Danes se alternativne medicine vedno bolj uveljavljajo, toda ali so res učinkovite ali gre zgolj za mode in prazne obljube, ki praznijo naše denarnice? Neuradnih metod zdravljenja je celo morje: vzhodne ali zahodne tradicije, stare par tisoč let ali novejša odkritja itd. Sicer pa te neuradne metode so ponekod uradne in meja med medicino in zdravilstvom sploh ni tako jasna.

Osteopatija spada med manualne metode in zdravi najrazličnejše težave: od bolečine v hrbtenici in sklepih do težav s spanjem, nevralgije, kolike itd. Težave s spanjem? Kolike? Kaj je to za eno copranje? Nobenega copranja. Telo je »stroj«, čigar deli (kosti, mišice, organi) so povezani in če eden ne deluje pravilno, je prizadet cel sistem. Na primer, težave v spanju lahko povzročajo nepravilno delovanje organa, čigar disfunkcija je odvisna od vretenca, ki pritiska na živec. Osteopat poišče vzrok in odpravi blokado. Glede na metode manipuliranja delimo osteopatijo na tri skupine: strukturalna (manipulacija slepov, mišič), visceralna (manipulacija notranjih organov) in kraniosakralna osteopatija (nežno manipuliranje kosti lobanje in sakruma). Oče osteopatije je Andrew Taylor Still (1828-1917). Dr. Still je bil zdravnik na divjem Zahodu, toda ker tedanje metode zdravljenja niso bile kaj učinkovite, je poiskal druge poti. Pri svojih opazovanjih je spoznal povezanost delov telesa, preštudiral je metodo manipuliranja in leta 1893 je odprl prvo šolo osteopatije. Osteopatija se je nato razširila in danes ali je priznana ali ne odvisi od posameznih držav. Leta 2003 je evropski parlament priznal osteopatijo kot metodo zdravljenja in lani so v Franciji uredili poklicno kategorijo ter šolanje; študij je možen samostojno ali kot podiplomska specializacija na medicinski fakulteti. Specializacija traja dve leti, samostojno šolanje pa šest z določenim številom izpitov in zaključno disertacijo. Stvar so uredili, ker se z osteopatijo širi tudi število šarlatanov. Slednji ne škodijo le denarnici, ampak tudi zdravju, ker manipuliranje neizvedenih rok lahko povzroči hude težave.

O osteopatiji sem se pogovorila s Susan Cotto, ki se z metodo ukvarja že trideset let. »Do predkratkim je bila osteopatija tolerirana, lani so uredili poklicni stan in študij, kar pa ima svoje pozitivne in negativne plati. Sama sem se šolala v osemdesetih, ko ni bilo še diplome in sedaj sem na prepihu ali me bodo sprejeli ali ne;

seveda nisem edina v tej situaciji. Kakorkoli. Osteopatiji sem se približala, ker me je navdušila njena holistična vizija človeka in ker pacient ni skupek sklepov za manipuliranje. Telo je nekaj živega in vse kar doživimo, fizično in psihološko, vse je zapisano v telesu. Vsak pacient je svet zase in vsakič gre za novo avanturo: poiskati, razumeti od kje in zakaj problem. Pri kiropratki, na primer, gre za manipuliranje določenega dela telesa ne glede na celoto in s pacientom ni nobene interakcije. Sama lahko govorim o tem, ker sem tudi diplomirana kiropratik. V letih sem študirala tudi akupunkturo in homeopatijo, toda najbližja mi je bila in mi je osteopatija. Pri tej dobim podobno izmenjavo kot pri plesu: interakcija, posluš med dvema telesoma. Po poklicu sem plesalka in veliko sem se ubadala z raziskovanjem giba ter kontakt plesa.«

Osteopatija torej ni povezana ne s čudeži ne s kako poduhovljeno sekto: gre za metodo zdravljenja, ki dobiva znanstvene dokaze. Nezaupanje ali nasprotovanje sta večinoma povezana z nepoznavanjem ali s slabimi izkušnjami. Učinkovitost zdravljenja je odvisna od tipa in stopnje problema. Torej: določena metoda zdravljenja za določeno težavo, brez magičnih formul.

Jana Radovič